

„Saj je tudi mama rekla, da ni mleko naše Maroge dobro, da dela jako tanko smetano,“ je nadaljeval otrok.

Smeh in vpitje sta zadušila odgovor Matevžev. Pogledal pa je sinka tako hudo, da je takoj umolknil.

Zopet je skočil mešetar h kupcu in mu šepetal na uho in iznova se je pričelo vpitje in pregovarjanje.

IV.

Pozno proti večeru je sedel Matevž z Jakcem v gostilnici.

Marogo je prodal, ali kupil ni druge krave.

Tako-le si je mislil Matevž: imam vsaj priliko iti potem kam drugam na semenj. Žena mi ne bo odgovarjala . . .

„Ata! Zakaj pa nisva kupila druge krave, ko sva Marogo prodala?“ je boječe vprašal med vpitjem Jakec očeta.

„Veš, Jakec,“ mu je odgovoril oče, „ni bilo za nas na semnju nobene pripravne. Nekatero so bile predrage, druge preslabe.“

In zopet ga je Jakec pogledal s tistimi otroško-začudenimi očmi: „Pa, ata, saj nisva nič kupovala!“

„Nič, seveda nič, ker ni bilo nič primernega!“ je odgovarjal Matevž in se pripravljaj na pot proti domu.

Matevžev hlev je bil več mesecev prazen. Mati je prav prorokovala. Jakcu je bilo dolgčas, zato pa je sklenil, da je ne pusti nikdar več prodati, kadar oče zopet kupi novo Marogo.

Lena muca.

*Naša muca, lena muca,
črn rep ima,
z gobčkom tačico si liže,
žalostno mrmra.*

*Oj, pa miška, drobna miška
mimo nje hiti,
muca skoči, miška pa že
v luknjici tiči.*

*Oj, ti muca, lena muca,
kaj se zdaj solziš?
Prej hitreje bi skočila,
da jo v pest dobiš!*

Sokolov.

